

[Sonja Mikkelsen]

helt basale i selvstyret, samtidig med at der helt konkret tages fat på at løse de store problemer.

Baggrunden for tillægsaftalen er således en erklæring fra det færøske landsstyre om, at Nationalbanken kan overtage færøske gældsbeviser for 350 mio. kr. og med udløbsdato den 5. maj i år, med staten som garant, og at staten herefter indtræder som långiver. Denne erklæring viser, at landsstyret og Lagtinget har taget fat på de nødvendige strukturændringer i det altdominerende erhverv på Færøerne, nemlig fiskeriet. Samtidig skal landsstyret få budgettet til at balancere, en uhyre vanskelig opgave. En af metoderne er ændring af skatteloftet, en anden er stop for nye anlægsinvesteringer for resten af 1993. I Danmark er det jo ingen hemmelighed, hvilke konsekvenser det får for beskæftigelsen. Det er og bliver en hård omgang for den færøske befolkning.

Desuden er den danske regering og landsstyret enige om, at grundlaget for aftalen skal være, at den danske aktieselskabslov, anparatslov, årsregnskabslov og lov om visse kreditinstitutter skal gælde for Færøerne, og at Færøernes bank- og sparekasselov skal fordanskes. Når disse love træder i kraft på Færøerne med de nødvendige overgangsordninger og tillempninger, blandt andet fordi Færøerne ikke er medlem af EF, vil det give større gennemskuelighed og dermed skabe et bedre beslutningsgrundlag for færingerne og det færøske erhvervsliv. Dertil kommer, at der skal etableres en strukturfond, som får til opgave at medvirke til at reorganisere virksomheder, men også at afvikle virksomheder, der ikke er levedygtige.

Endelig er det aftalt, at der nu skal optages forhandlinger om at omlægge statens tilskud og refusioner til Færøerne til generelt bloktilskud efter samme model, som kendes for Grønland. Dette understreger endnu en gang, at Færøernes selvstyre respekteres af den danske regering og Folketinget.

Jeg håber, at debatten i dag vil efterlade et noget andet indtryk på Færøerne end det, som Fremskridtspartiet forsøgte at skabe med beslutningsforslaget i oktober 1992.

I Socialdemokratiet har vi en klar forventning om, at ikke alene regeringspartierne, men også de 3 øvrige partier, der stod bag den første aftale, vil gå ind for dette beslutningsforslag, så der efter i dag ikke hersker tvivl om, at

Danmark tager rigsfællesskabet med Færøerne alvorligt og er parat til at hjælpe øerne i denne kritiske økonomiske situation.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Sonja Mikkelsen benyttede indtil flere gange den formulering, at Fremskridtspartiet havde slået politisk plat på den daværende bevilling i oktober 1992. Jeg vil gerne tilbagevise den påstand og blot til orientering for fru Sonja Mikkelsen og det øvrige Folketing meddele, at som det fremgik meget præcist dengang, bekymrede det Fremskridtspartiet, at et flertal i Folketinget var parat til nærmest uden videre at flytte for ½ mia. kr. velfærd fra Danmark til Færøerne. Vi er valgt til det danske Folketing, i hvert fald vi i Fremskridtspartiet, for at varetage danske skatteyderes interesser, og hvis det skal kaldes plat at varetage danske skatteyderes interesser, må fru Sonja Mikkelsen om det.

Men det, der kalder mig herop, er Socialdemokratiets mindretalsudtalelse i betænkningen fra Det Politisk-Økonomiske Udvalg af 28. oktober 1992, hvor man siger:

»Harde mindretallet været taget med på råd, før aftalen blev indgået, havde det anbefalet mindre indgribende vilkår i aftalen, hvad angår færøske budgetspørgsmål, ...«.

Mit spørgsmål til fru Sonja Mikkelsen er: Mener fru Sonja Mikkelsen, nu hvor Socialdemokratiet selv har regeringsansvar, at kravene til det færøske landsstyre er mindre indgribende end dem, der blev stillet i oktober 1992? Eller har Socialdemokratiet, efter at man er kommet på regeringstaburetterne, indtaget en anden holdning til spørgsmålet end den, der blev tilkendegivet i det nævnte citat i betænkningen over beslutningsforslag nr. B 10?

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg skal først korrekse hr. Kim Behnke. Jeg sagde ikke, at Fremskridtspartiet faktisk slog politisk plat, men at man forsøgte at slå politisk plat, og det er to forskellige ting.

Så vil jeg gerne give to konkrete svar på det, der blev spurgt om. For det første var det ikke lige vores kop te, at man inddrog Den Internationale Valutafond i aftalen af oktober 1992. Det var ikke nødvendigt efter vores opfattelse;